

בש"פ 3697/17 - יואב כץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3697/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: יואב כץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
30.4.2017 במ"ת 52603-05-16 שניתן על ידי כבוד
השופט א' יקואל

תאריך הישיבה: ט"ו באייר התשע"ז (11.5.2017)

בשם העורר: עו"ד יעקב (יקי) קהן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (מ"ת 52603-05-16, כב' השופט א' יקואל), לפיה התקבלה באופן חלקי בקשת העורר לצאת לעבודה, תוך ביטול מערך הפיקוח האלקטרוני.

2. בית משפט קמא, כאמור, קיבל את העמדה העקרונית של הסניגור לפיה אין הצדקה בשלב זה להמשך מעצרו של

עמוד 1

העורר בפיקוח אלקטרוני ואף יש לאפשר לו לעבוד בבית קפה. כך, בין היתר, על סמך ההתרשמות החיובית של שירות המבחן במסגרת פיקוח על המעצר בו נתון העורר. שירות המבחן לא הגביל בהמלצתו את שעות העבודה, אלא קיבל את עמדת הסניגור שיש לאפשר לו לעבוד 10 שעות ביום.

בית המשפט המחוזי סבר כי השוני בין פיקוח אלקטרוני לבין יציאה לעבודה של 10 שעות ביום אינו מידתי, וראוי לערוך את השינוי בהדרגה. מכאן הוא הגיע למסקנה שנכון לבטל את הפיקוח האלקטרוני, ולהורות על מעצר בית תוך מתן אפשרות לעורר לצאת לעבודה ל-4 שעות מדי יום.

בדיון בפניי הסניגור טען כי יצמצם את טענתו בכך שגם אם יש מקום לערוך איזון בין טווח הזמנים המבוקש על ידו לבין הטווח שנקבע על ידי ערכאה קמא, אזי ניתן להגיע לתוצאה מאוזנת יותר מבחינת היקף השעות. בא כוח המדינה תמך בהכרעת בית המשפט המחוזי וביקש לדחות את הערר.

3. בנסיבות העניין, לרבות שאחת מהמשמרות במקום עבודתו היא של 6 שעות, בהינתן עמדת שירות המבחן לגבי התהליך שעובר העורר, ולנוכח מאפייני מקום העבודה והפיקוח שם, הערר מתקבל באופן שיותר לעורר לצאת ל-6 שעות לעבודה. זאת, על פי יתר התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. אין בכך כדי למנוע מהסניגור לפנות שוב לבית משפט קמא בעיתוי מתאים ובכפוף להתנהגותו של העורר, ולבקש את הגדלת שיעור הזמן בו העורר רשאי לעבוד.

בכפוף לאמור – הערר מתקבל.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ז (11.5.2017).

ש ו פ ט